

1008 – 8. oktober

Ta på dere frelsens hjelm. Ef 6: 17.

Hva frelsens hjelm er, ser vi av 1Tess 5: 8, der det sies at vi skal sette på oss håpet om frelse som hjelm. Det er altså håpet om frelse, eller et fast og levende håp om evig frelse i himmelen, som er vår hjelm.

Hjelmen var av metall, og dekket for datidens krigere det meste av hodet. Den beskyttet dermed en svært viktig legemsdel. For et eneste treff av sverd mot hodet, kunne straks medføre døden, eller sette krigeren ute av stand til å fortsette kampen.

Så viktig er også vår åndelige hjelm. Ta bort håpet om frelse, og all åndelig kraft er borte! Da er det ikke lenger noen kraft i Guds ord. Da ser menneskene bare «de synlige ting», og duger da ikke lenger til den åndelige kampen, verken til å stride eller å lide.

Hjelmen som dekket krigerens hode gjorde ham dobbelt modig. Med den rykket han dristig fram i kampen, og var ikke redd for sverdhoggene. På samme måte virker også et fast og levende håp om frelse; vi er ikke så redd for hva som kan møte oss framover, her i livet. Vårt øye er festet på hva som er Herrens vilje. For vi vet at når kampen er slutt, venter det oss så stor herlighet, at all lidelse her i livet ikke betyr noe som helst.

Men det må mer til enn en masse ord og pene tanker, hvis håpet om frelse virkelig skal bli en slik hjelm for oss, en kraft i kampen. Det trenges en dyp begrunnelse og en levende tro. Mens solen ennå skinner og alt går lett i livet, kan en nok tale og synges om himmelens salighet, og akkurat da ha aller minst bruk for denne trøsten.

Men vær klar over at det kommer nok andre tider, mørke og onde dager, når du synes ingen i verden kan hjelpe deg. Når hjertet ditt vil sprenges av ubeskrivelig nød, når du «ville lete etter døden mer enn etter skjulte skatter» (Job 3: 21). Nå ser det ut som om det er slutt på all lykke i livet, og du holder på å forgå bare med tanken på at hele livet ditt nå kanskje er slutt.

Forbered deg derfor godt akkurat for dette! Undersøk virkelig alvorlig om vi har noe sikkert og holdbart grunnlag for vårt håp om frelse. Be Gud om at hans Hellige Ånd må skrive dette dypt inn i hjertet ditt, så det blir en levende grunntanke gjennom hele ditt liv.

Har du et sikkert og fast håp om frelse, vil det også skape den rette livsvisdommen i alle livets situasjoner, en dyp og urokkelig trøst i all sorg, og en guddommelig fred og kraft i alle kamper og prøvelser.

Men dette er ikke et emne for hvem som helst. Det kan jo ikke smake mer enn som lunkent vann i munnen på dem som vil ha sine gode gaver her i livet, de som er denne verdens barn. «Himmelen? Hva? Himmelen, – Nei, fortell oss heller oppskriften på god helse, mat, klær og det å bli akseptert av andre mennesker», hører du bare fra den kanten, «Himmelen, den kommer vel i sin tid, den trenger vi ikke tenke på nå».

Men selv blant dem som er begynt å søke det som er der oppe, og lever i samfunn med Gud, har mange ennå ikke fått bruk for betydningen og kraften av håpet om frelse. De har ennå ikke i noen

videre grad blitt knust, blitt dødet. Det jordiske livet har ennå ikke bedratt og såret, knust og utmattet dem grundig nok. De har ennå mange vakre tanker og forhåpninger for dette livet. Men vær klar over at hvis du skal forberedes for himmelen, da kommer det andre tider, når du ikke finner herligere ord i Bibelen enn dem som taler om hvor herlig det skal bli å fare herfra til himmelen.

Så sant du tilhører Kristus, skal ditt gamle menneske med dets lyster og begjæringer være korsfestet. Og et korsfestet liv er et liv i angst, et liv på korset, der jeg hele tiden dør. Hva slags glede kan en gi til en som henger på korset? En kort lindring og hvile kan vel gjennom Guds nåde bli gitt ham, slik som en engel ble sendt til Getsemane og styrket Jesus. Men denne lindringen brytes snart av ny smerte, av bitterhet, tårer og skrik.

Jo lenger vi lever som kristne, jo mer må vi gi apostelen rett i at «hvis det bare er i dette livet vi har satt vårt håp til Kristus, da er vi de ynkeligste av alle mennesker».

Jo mer tiden går, desto mer stadfestes den gamle Skriftens ord om hele dette livet: «dets herlighet er bare strev og sorg», og «uro og strev er alle menneskers lodd helt fra de blir født og til de blir begravet. Det de tenker på og frykter for, er den dagen de skal dø. Enten de sitter på en strålende trone, eller det er den minste på jord. Der er alltid sinne, fiendskap, misunnelse, ufred og dødsfare» (Sir 40: 1. 4).

Ditt håp om frelse vil bli kraftig styrket hvis du alltid husker godt på at den uendelige, dype lengselen hos menneskene etter lykke, aldri fullt ut kan tilfredsstilles på denne jord. At hele dette livet bare er et stort bedrag. Den rikeste og lykkeligste kongen i Israel hadde i et langt og herlig liv, hele tiden, gjennom alt som fantes på jorden, – lett etter lykken. Men han stod til slutt igjen med denne nedslående erfaringen at alt er bare bedrag, alt er tomhet.

Det finnes ikke noe på jorden som kan gjøre den udødelige sjelen lykkelig. Den som får mest av jordisk lykke og glede, får alltid samtidig et hjerte som ikke kan nyte denne gleden. Og i tillegg vil etter hvert den uhyggelige tanken komme, at snart er det også slutt på alt sammen.